

اسرار تاریخی کمیته مجازات

(۵)

مقدمه و قتل میرزا محسن مجتهد :

پس از قتل میرزا اسمبل خان رئیس ابزار غله و کشته شدن متین السلطنه ثقیفی، روزی میرزا علی اکبر ارداقی در یکی از جلسات کمیته که در منزل منشی زاده تشکیل شده بود میگوید:

«...چون میرزا محسن مجتهد به تحریک و تقویت مقاماتی، شخصیت و نفوذ سیاسی و اجتماعی زیادی پیدا کرده و این راه طرفداران پرور پا قرصی برای خود تدارک دیده و منزلش مرکز و کانون فعالیت‌های سیاسی گردیده و عملیات وی باعث تجزی خائنین شده و برای آزادیخواهان وجود او غیر قابل تحمل میباشد لذا یک عده که از جبهه چنگ مراجعت کرده‌اند قصد دارند ویرا از میان بردارند و یکی از آنها که بسامن آشناei دارد میل دارد بنمایندگی از طرف یاران خود در کمیته مجازات وارد شود..»

منشی زاده - آن شخص از کجا میدانسته که شما در کمیته مجازات عضویت دارید؟ ارداقی - یقین نداشته بلکه حدس زده است که من با کمیته ارتباط دارم و در هر حال عقیده دارم که پذیرنفون این شخص بعضویت کمیته به نقشه‌های ما کمک خواهد کرد و بین ما و آنسته یک اتحاد و همکاری بوجود خواهد آورد و عیبی نخواهد داشت وسیله یکی دو نفر از اعضای مورد اطمینان باهم مربوط شوند.

منشی زاده - اسم افراد و نقشه آنها چیست؟ و چه هدف و منظوری دارند؟ و درجه حدودی مایلند باما همکاری نمایند؟
ارداقی - تاکنون نتوانستهام اسامی آنها را بدانم ولی اولین هدفشن اینستکه میرزا محسن مججهت داشت از میان بردارند.

منشی زاده - ترور کردن میرزا محسن مججهده خلاف مصلحت است و اگر مادراین کار مشارکت کنیم افکار عمومی را علیه خود بسیج کرده و نتیجه معکوس خواهیم گرفت.
ارداقی - اگر ما با ترور میرزا محسن مخالفت کنیم، آنها نقشه خود را عملی کرده و اورا خواهند کشت. عmadالكتاب عضو دیگر کمیته مجازات در ضمن بازجوئی و اعتراضات خود چنین نقل میکنند:

«... در چهارراه حسن آباد به حسین خان لله برخورد کردم او بمن اظهار داشت که باید در قرصت دیگر همدیگر را ملاقات کنیم. شب دیگر برادرش محمدعلیخان آذان (گرگانی عضو سابق فرهنگ) را دنبال من فرستاد و هنگامی که بر او وارد شدم او را مست و مدهوش یافتم و از مذاکره با او امتناع جسمت ولی اوضاعهار داشت که از کلیه عملیات کمیته مجازات اطلاع دارد و خواهش کرد فردا با اتفاق میرزا علی اکبر ارداقی برای صرف ناهار بخانه او برویم » روز دیگر هنگام صرف ناهار حسین خان لله معروف بسالار افخمی گفت:

میرزا محسن مججهد (سرمهد)
«... من به تهران آمده‌ام و میخواهم خدمات ملی انجام دهم و فکر میکنم امروز خدمتی بالاتر از مجازات خائنبز، بوطن نمیباشد و حالا میل دارم این عملیات را طوری انجام دهم که با کار کمیته مجازات اصطکاک پیدا نکند.
میرزا علی اکبر ارداقی گفت: آنچه را که اظهار کردی از حدود حرف و صحبت تجاوز نمیکند و چنانچه قصد خدمت بوطن را داری، لازم نیست نقشه کار خود را بمن و عmadالكتاب

بگوئی، اگر نتیجه کارت منطبق با مرام و هدف کمیته مجازات بود و مصالح عموم را در بر داشت مطمئن باشید که کمیته عملیات شما را تائید خواهد کرد...»

چند روزی از این مقدمه و مذاکرات گذشت تا اینکه خبر کشته شدن میرزا محسن مجتبه در شهر شایع شد. **عمادالكتاب** در اعتراضات خود اینطور اظهار میدارد:

«...پس از قتل میرزا محسن مجتبه با تفاوت ارادتی بمنزل آمدیم و ساعتمی بعد حسین خان الله احسانالله خان و حاج علی سراسیمه و در نهایت هیجان وارد شده و گفتند کار میرزا محسن مجتبه را تمام کردیم، و پس جریان کشتن ویرا بدین شرح اظهار داشتند:

«...ما امروز بدروب خانه میرزا محسن رفیم و تحقیق کردیم معلوم شد از منزل خارج شده است قبل از محلی مقداری عرق نوشیدیم و سپس من (حسین خان لله) با تفاوت احسانالله خان در کمال جلدی و چالاکی حرکت کردیم و حاج علی عسکر هم دنبال ما آمد تاریخیدیم به جلو خوان مسجد شاه که میرزا محسن سوار بر الاغ در مهیت جمعی از مریدانش در حرکت بود پس از عبور از مسجد شاه، از در مسجد شاه خارج شده درسه راه به آقای میرزا محسن برخورد کردیم. احسانالله خان یواشکی از من سوال کرد بزنم؟ من با جواب مثبت دادم و اسلحه برونیک را بیرون آوردم و شلیک نمودم تیراول خارج نشد و من تا رفتم فشنگ را از برونیک خارج کنم احسانالله خان از پشت سر من میرزا محسن را هدف گلوله قرار داد و من هم بدبیال او تیری خالی کردم و برگشتم دیدم احسانالله خان در حرکت است. پس از اینکه اطمینان حاصل کردم کار میرزا محسن تمام شده است عبای احسانالله خان را که بایک شانه قشنگ روی زمین افتاده بود برداشته با احسانالله ملحق گردیدیم...»

عمادالكتاب در دنباله اعتراضات خود چنین اظهار میدارد:

«... روز دیگر ابوالفتح زاده در اداره از فرط خوشحالی روی مرا بوسید و سپس جلسه در منزل منشی زاده تشکیل و درخصوص همکاری حسین خان لله و احسانالله خان و همکارانش بحث و تبادل نظر شدو قرار شد فعلاً این عدد دو را دور مطیع و فرمانبردار کمیته باشند..»

پس از قتل میرزا محسن کمبسادیای ۸ بازار گزارشی بشرح زیر به نظمیه تسلیم میدارد: «میرزا محسن مجتبه را ساعت ده و بیست دقیقه روز ۱۷ جوزا هنگامیکه وارد منزل میشد کشته‌اند به محض دریافت گزارش، میرزا باقر خان پدر کمیسر تأمینات در محل حادثه

حضور یافته اطلاعات زیر را بدست آورد:

«.. میرزا محسن هنگامیکه سوار الاغ بود و حاج عبدالعلی توکرش دنباش بوده از منزل قوام‌السلطنه مناجمت میکرد درموقع ورود به منزل خود و درین ورود به چهار راه مسجد شاه دونفر ناشناس که از چند ساعت قبل در آن حدود قدم میزدند میرزا محسن را هدف تیر قرار دادند و چون تیر اول بخطا رفت، نفر دوم هفت گلوله بسمت او شلیک و آقامیرزا محسن کشته شد و قاتلین شروع بفارار کردن اطلاعات بدست آمده حاکی از آن بود که بعضی از عابرین و اشخاص ناظر قاتلین را شناخته اند ولی علام و آثاری از آنها بر جای نمانده و مأمورین را بکشف جرم نزدیک نساخت» حسین‌خان‌الله و احسان‌الخان مدتها از ترس‌جان خود متواری و در اختفاب سرمهبر دند.

احسان‌الخان غالباً در منزل معمص‌الملك پیشکار نصرت‌الدوله بسر میبرد و یک بار هم از طرف نظمه گرفتار شد و پس از چند روز مستخلص گردید و بقرار اطلاع شخصی بنام مهدی‌خان (همشیره زاده حسین‌خان‌الله که مدتها در اول خیابان سعدی بکار آرایشگری اشتغال داشت) مطالب را کم و بیش بیکسی از مفتش‌های نظمه گفته بود و همین باعث گرفتاری احسان‌الله خان شده بود . و حسین‌خان‌الله هم در یکی از دهات معجاور تهران مخفی بود. عمام‌الكتاب در اغترافات خود در نظمه اینطور بیان میکند:

«... در همین موقع میرزا عبدالحسین خان پسر شفاهه الملك که سرپرستی ترویست‌های میرزا محسن را بهده داشت برای ملاقات احسان‌الخان بخانه معمص‌الملك آمد و رفت داشت او اظهار میداشت که نصرت‌الدوله و سalar لشکر بخیال فتاده‌اند با دست معمص‌الملك کمیته‌ای بنام کمیته ایران تشکیل دهند و احسان‌الخان هم که درخانه معمص‌الملك بحال اختفا زندگی میکند میل دارد در این کمیته داخل شود تا افکار و خیالات پوچ و فاسد آنها را خنثی نموده و ضمناً از آنها پول و اسلحه بگیرد و درجای دیگر بمصرف خدمات ملی بر ساند و از قرار اطلاع ناکنون دو قبضه موخر تحويل گرفته و میرزا عبدالحسین خان هم با افکار و نتشههای احسان‌الخان موافق بود و با او همکاری داشت. حاج علی عسکرهم بواسطه سابقه‌ایکه با عباس میرزا سalar لشکر داشت با اوی مراده و آمدورفت داشت ویکبار هم سalar لشکر مبلغی به میرزا عبدالحسین پسر شفاهه الملك داده بود که بمصارف لازم بر ساند ولی سalar لشکر جرأت نمیکرد مطالب مکتمله خود را به حاج علی عسکر بگوید و حاج علی عسکرهم

هر چه تقدص میکرد چیزی دستگیرش نمیشد.

شبی در بالای پشت بام خواپیده بودم (عمادالكتاب)، احسانالخان در حال مستی وارد شده گفت: مهدیخان همشیرزاده حسینخان لله ما را لو داده و اسمی ماردا بیکی از مفتشین نظمیه فاش کرده و برای ما زحمت ایجاد نموده واگر مأمورین نظمیه از محل اختفای ما اطلاع حاصل کنند حتماً دستیگر خواهیم شد من (عمادالكتاب) گفتم چاره‌ای نیست جز اینکه چند روزی در محل اختفای خود باقی بمانید تا بهینم چکار باید کرد.

بهادرالسلطنه که چند جلسه با کمیته مجازات همکاری داشت ولی بهاره‌ای ملاحظات

عذر او را خواستند نقل میکنند:

«... روزی در خیابان علاءالدله (فردوسي امروز) حوالی سفارت انگليس به مردم اعلى اکبر ارداقی و عمادالكتاب پرخورد کردم بمن پیشنهاد کردند چون در خیابان نمیشود صحبت کرد خوبست به انجمن اخوت (روبوري بانک پس انداز ملی) برویم. پس از اینکه به محل انجمن رفتیم گفتند قتل میرزا محسن مجتهد چطور بود؟ گفتم از هر کس میشنوم میگویند اثر خوبی داشته. ارداقی پرسید نمیدانید این اقدام از ناحیه چه کسانی بوده است؟ گفتم ابوالفتح زاده و منشی زاده مسئولیت این واقعه را بخود نسبت میدهند. عمادالكتاب گفت، بجان خودت اینها روحشان هم از جریان توطئه ایکه علیه جان میرزا محسن طرح ریزی شده بود اطلاع نداشت و تصورهم نمیکردد که این صورت عمل بخود بگیرد تا اینکه جریان امر را از زبان من شنیدند و عمل تزوییستها را تحسین و تمجید نمودند.

عمادالكتاب اضافه کرد که تزوییستهای ابوالفتح زاده آن جسارت لازم را ندارند که

در بازار حلی‌سازها شخصی چون میرزا محسن را ترور نمایند.»

بهادرالسلطنه دراعتراضات خود میگوید: «چند روز بعد ابوالفتح زاده را ملاقات و جریان مذاکراتی را که بین من از یکطرف وارداقی و عمادالكتاب روی داده بود برایش نقل کردم و گفتم که معتقدند که روح شما هم از جریان قتل میرزا محسن مستحضر نبود تا اینکه خودشان جریان را برای شما تعزیز کرده‌اند»

ابوففتح زاده مطالب ارداقی و عمادالكتاب را تصدیق کرده و گفت: «قبل از اینکه

میرزا محسن کشته شود سه نفر تروریست هارا نزد ما آوردند و از تهور و بیبا کی آنان سخن هاراندند ولی ما باور نداشتیم که موفق با نجات چنین کار بیبا کانهای بشوند و بهمین جهت آنها را از سر خود بارگردیم و چون دیدند تروریست های کمیته مجازات متبین السلطنه مدیر روزنامه عصر جدید را کشته اند آنها هم خواسته اند ضرب شصتی نشان داده باشند...»

چند شب بعد جلسه کمیته مجازات منشی زاده تشکیل و میرزا علی اکبیر ارادقی نتیجه مذکرات خود را با تروریست های میرزا محسن مجتهده گزارش داده و اظهار میدارد که آنها پیشنهاد کمیته را پذیرفته و قبول کرده اند که هیئت تروریست ها ضمن ارتباط با نمایندگان ارادقی - عمامه الکتاب کمیته کامل در تحت تعییت آن بوده نامه مر بوط به قتل میرزا محسن از طرف کمیته مجازات منتشر گردد...»

میرزا علی اکبر ارادقی متن بیان نیامه ای را که طبق قرار جلسه قبل تهیه کرده بوده قرائت و قرار بر این می شود که پس از چاپ بهمان منوال سابق برای رجال و سفارتخانه ها و روزنامه ها و نظمیه فرستاده شود.

ابوالفتح زاده در اعترافات خود چنین اضافه می کند:

«...اگرچه میرزا علی اکبر ارادقی بما گفته بود که هیئت تروریست های قتل میرزا محسن همیشه در اختیار کمیته مجازات خواهند بود ولی بعداً معلوم شد که این عده جداگانه مشغول فکر و مشورت بوده و ما از افکار و خیالات آنان مسبوق نبودیم ولی آنها (عماد و ارادقی) از کلیه مقاصد ما مطلع بودند...»

